

نوعی ایرانی

بانک ملی:
خسارت کامل
صاحبان صندوق‌های
امانات را می‌دهیم

چرتکه ۳

دامنه اختلالات حمله سایبری
به شهرداری گسترده تر شده است:
تهران
درید قدرت هکرها

شهرنوشت ۶

نتیجه ۳۰ سال بیمه پردازی یک شبه به باد رفت

خشم بازنشستگان از سیاست‌های مزدی دولت

دسترنج ۸

دو دهه چالش ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی
ادامه دارد

کشمکش پایان ناپذیر

«مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، با ابراز ناخرسندی از عدم همکاری تهران، به صراحت اعلام کرد که این آژانس با ایران به «بن‌بست» رسیده است. او همچنین گفت از اینکه ایران هنوز به پیشنهادها پاسخ ندهاده، سرخورده و دلسرد شده است.»
شاید تصور کنید این اظهارات را فائل گروهی در نشست اخیر شورای حکام است، اما سابقه این اظهارات به سال ۱۳۸۸ و محمد البرادعی، مدیر کل اسبق این نهاد بازمی‌گردد. داستان ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی سال‌هاست با این ادبیات

سیاست ۲

مرادیان از صادرات بخشی مهمی از هندوانه به کشورهای همسایه خبر داد

صادرات «مفت آب» از ایران کم‌آب

چرتکه ۳

قزاقستانی‌ها برای ۷۷ درصدی
خواستار تغییر قانون اساسی شدند:

اصلاحات توأم با تردید پس از ۳۰ سال!

همین صفحه

وزیر خارجه قطر:

با تهران و واشنگتن
برای بازگشت

به برجام رایزنی می‌کنیم

سیاست ۲

تیمی که رفت بر باد...

حریف فرضی

دشمن نزدیک!

همین صفحه

برگزاری مراسم تشییع سید محمود دعایی

رهبری نماز خواند
خاتمی سخنرانی کرد

سیاست ۲

نماینده ماهشهر در مجلس:

سد مارون یک آب ندارد!
می‌خواهند مارون ۲ را هم بسازند

چرتکه ۳

بین‌الملل

قزاقستانی‌ها برای ۷۷ درصدی خواستار تغییر قانون اساسی شدند:
اصلاحات توأم با تردید پس از ۳۰ سال!

فرشاد گلزاری

خلع نظر بایف پس از ۳۰ سال!

در ادبیات سیاسی - اجتماعی قزاقستان از نور سلطان نظر بایف به عنوان «پدر ملت» یا «هیر ملی» نام برده می‌شود. عنوانی که نشان دهنده عمق نفوذ وی در ساختار خرد و کلان قزاقستان است و به نوعی نشان می‌دهد که او برای خودش در این سال‌ها یک امپراطوری به وسعت قزاقستان درست کرده است. بر همین اساس کمیسیون مرکزی انتخابات قزاقستان روز دوشنبه اعلام کرد که اکثریت قریب به اتفاق شرکت کنندگان در همه پرس‌های تغییرات پیشنهادی در قانون اساسی که هدف آن غیر متمرکز کردن حکومت و خلع نور سلطان نظر بایف از مقام «هیر ملی» بود رأی مثبت داده‌اند و این به منزله تغییر محسوس در ساختار سیاسی این کشور است. این انتخابات که بزودیهین تمام کشورهای اروپایی، آسیایی و آمریکای قزاق داشت در اصل همه پرس‌های ۵۶ تغییر در قانون اساسی قزاقستان به حساب می‌آید که بر اساس آمار منتشر شده حدود ۷۰ درصد از واجدان شرایط در آن شرکت کرده‌اند. روسیالیوم اعلام کرده که تصویب این تغییرات در قانون اساسی مستلزم بیش از ۵۰ درصد رأی مثبت در حداقل ۱۲ ناحیه از مجموع ۱۷ ناحیه در تقسیمات کشوری است. در این بین اما به نظر می‌رسد که مخالفان زیادی در داخل نور سلطان با همه پرس‌ها مذکور وجود دارد. روبرتو گزارش داده که گروه‌ها و شخصیت‌های مخالف دولت از رئیس جمهوری فعلی قزاقستان خواسته بودند همه پرس‌های رایج تاخیر بیندارد. به گفته آنها، مردم برای بررسی پیشنهادها فرصت کافی نداشته‌اند و برخی از گروه‌ها نیز به طور کلی این همه پرس‌ها را تحریم کرده‌اند. از سوی دیگر دارخان شاریف، یکی از فعالان منتقد دولت که گفته بود هدف این همه پرس‌ها اصلاحات سطحی است و نه اصلاحات سیاسی واقعی در شهر آلماتی توسط پلیس بازداشت شده است که نشان می‌دهد دولت توکایف همانند سلف خود یعنی نظر بایف، مخالف‌های اینچنینی را بر نمی‌تابد. از سوی دیگر گفته شده که مردم دقیقاً نمی‌دانستند به چه رای می‌دهند و نتیجه این تغییرات در قانون اساسی چه خواهد بود. باین تفسیر به رغم آنکه بر اساس تغییرات پیشنهادی، رئیس جمهوری از عضویت در احزاب سیاسی منع می‌شود و اعضای خانواده او حق نداردند مقامات مهم دولتی را اشغال کنند؛ به نظر می‌رسد که باز هم یک سردرگمی عمومی و اعتراضات در سطح نخبگانی در قزاقستان وجود دارد که امید به پایکوت نظر بایف و باقی مانده‌های حکومت او را پس از سه دهه با اما و اگر‌هایی روبرو کرده است!

ورزشی

تیمی که رفت بر باد...
حریف فرضی، دشمن نزدیک!

آرپاتاری

از بین همه ۳۲ تیم حاضر در رقابت‌های جام جهانی، تنها ایران و کانادا در این فیفادی بدون بازی تدارکاتی مانده‌اند. کانادا بعد از لغو مسابقه با ایران، دیدار با پاناما را نیز لغو کرد و تیم ملی ایران نیز رکورددار لغو نبر بازی دوستانه در دنیا شد. این در حالی است که تیم‌هایی مثل ژاپن و کره، روبروی حریفی مثل برزیل قرار گرفتند و یک محک جدی را تجربه کردند. به لحاظ تدارکات و امکانات، ایران تا امروز ضعیف‌ترین تیم جام جهانی است. افسوس که ستاره‌های پرامید این نسل، باید در گرمای قطر تمرین کنند و به دلیل زدن موانع تمرینی راضی شوند!

فدراسیون فوتبال ایران همه تخم مرغ‌هایش را در سبد مسابقه با کانادا گذاشت. آن اردو از هر نظر اردوی خوبی برای تیم ملی به نظر می‌رسید. چرا که ایران می‌توانست روبروی حریفی نسبتاً شبیه به آمریکا بازی کند و در این کشور چیزی حدود دو یا سه دیدار دوستانه را پشت سر بگذارد. با این حال دو ضعف بزرگ و تاریخی در این مورد، کار دست فدراسیون فوتبال داد. اول اینکه آنها بیش از حد به کشور میزبان اعتماد کردند و شرایط دست و سستی را برای لغو بازی در دستور کار قرار ندادند. به راحتی می‌شد جلوی این اتفاق را گرفت و یا حداقل یک غرامت نجومی از فدراسیون فوتبال کانادا دریافت کرد؛ اما در عمل هیچ اتفاقی رخ نداد و کشور میزبان بعد از این تصمیم عجیب، با هیچ بر خوردی روبرو نشد. اتفاق نامید کننده دیگر، پیش‌بینی نکردن یک نقشه جایگزین برای این اردو بود. در حقیقت فدراسیون حتی یک درصد هم احتمال نمی‌داد این اردو لغو شود و به همین خاطر هیچ برنامه‌ای برای لغو این نبرد در سر نداشت. چطور وقتی گروهی از افراد تلاش می‌کردند با انگیزه‌های کاملاً سیاسی این بازی را تحت الشعاع قرار بدهند، فدراسیون احتمال لغو بازی را در نظر نگرفته بود؟ چرا یک نقشه دوم و یک راه جایگزین برای این اردو وجود نداشت؟ مگر فدراسیون فوتبال اخبار را دنبال نمی‌کرد؟ مگر مدیران فدراسیون اظهار نظر‌های نخست‌وزیر کشور کانادا را انتقاد از این انتخاب را نشنیده بودند؟ لغو این اردو، ضربه وحشتناکی به برنامه آماده‌سازی تیم ملی زد. تیمی که قرار بود در کانادا علاوه بر کشور میزبان، با آکوادور هم روبرو شود. کمی بعد نام‌های دیگری نیز به عنوان رقبای تدارکاتی تیم ملی مطرح شدند اما همواره دو کلمه مقابل تک تک این بازی‌ها قرار گرفت و آن دو کلمه چیزی به جز «لغو شد!» نبود.

به لیخن‌ها در تصاویر ملی پوشان توجه نکنید. حقیقت این اردو، چیزی است که این لیخن‌ها نشان نمی‌دهند. بازیکنان تیم ملی از بازی‌های درون اردویی خسته شده‌اند. آنها خسته شده‌اند از بس که موانع تمرینی را دریبل زده‌اند و مقابل خودشان محک خورده‌اند. این تیم از

مدت‌ها قبل حریف بزرگی نداشته‌اند و این اواخر اصلاً هیچ حریفی روبرو نشده است. بعضی‌ها واقعیت را این طور جلوه می‌دهند که برگزاری لیگ ملت‌های اروپا و تقویم بر تیم‌های اروپایی، تیم ملی را به در دستر انداخته است. اگر واقعا مشکل این است، چرا تیم ملی با کشورهایی از قاره‌های دیگر بازی نمی‌کند؟ چرا آمریکایی‌ها و آفریقایی‌ها با وجود تقویم خالی شان، روبروی تیم ملی ایران قرار نمی‌گیرند؟ وقتش نرسیده فدراسیون فوتبال در این خصوص به هواداران پر شمار این رشته ورزشی در ایران پاسخ بدهد؟ وقتش نرسیده کسی مسئولیت این ضعف وحشتناک را با شفاف‌سازی بر عهده بگیرد؟ تلخ است که یک تیم در اوج اقتدار و در سریع‌ترین زمان راهی جام جهانی شود اما حتی یک حریف برای برگزاری یک دیدار دوستانه نداشته باشد. ایران یکی از اولین کشورهای بود که راهی جام جهانی قطر شد اما حالا یکی از آخرین کشورهای مسیر انجام نبردهای تدارکاتی به شمار می‌رود. چطور باید توقع داشته باشیم این تیم در جام جهانی بدرخشد؟ چطور باید انتظار داشته باشیم اسکوچیچ بتواند بهترین ترکیب ممکن را برای این تیم انتخاب کند و نقاط ضعف و قوت تیمش را بشناسد؟ اصلاً کدام تیم در فوتبال را می‌شناسید که با این فرمول نتیجه گرفته باشد؟ حتی به فرض که مادر جام جهانی نتیجه هم بگیریم، آیا فوتبال با این شیوه اداره و واقعا در مسیر موفقیت قرار دارد؟ آیا می‌توان انتظار پیشرفت بیشتر از این فوتبال را داشت؟

همین حالا که نسل فعلی فوتبال مان در انتظار یک نبرد دوستانه به سر می‌برد، نسل بعدی فوتبال مان در رده امید در یک قدمی حذف از دور گروهی جام ملت‌های آسیا قرار گرفته است. آن تیم هم فقط با دیوایز دوستانه راهی جام ملت‌ها شد. حدس زدن بقیه ماجرا دیگر اصلاً ساخت نخواهد بود. تیم ملی با تدارکات یک تیم آماتور به جام جهانی می‌رود، اما مردم از آن توقع نتیجه گرفتن مثل یک تیم کهنشانی را دارند. آخر همه کاسه و کوزه‌ها بر سر سرمی و باز یکسان شکسته می‌شود و همه از یاد می‌برند که فدراسیون چطور این کشتی باشکوه را با مجموعه‌ای از تصمیم‌های بد به همین سادگی در مسیر غرق شدن قرار داد.

بعضی‌ها واقعیت را این طور جلوه می‌دهند که برگزاری لیگ ملت‌های اروپا و تقویم بر تیم‌های اروپایی، تیم ملی را به در دستر انداخته است. اگر واقعا مشکل این است، چرا تیم ملی با کشورهای دیگری از قاره‌های دیگر بازی نمی‌کند؟